

DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA, *

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS, manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-septimâ mensis Februarii, anno Domini M. DCC. LXXIV.

PRÆSIDE,

M. BENJAMINO - LUDOVICO LUCAS DE LAUREMBERT, Doctore Medico.

An ad extrahendum Calculum dissecanda ad pubem Vesica?

I

CALCULUS, qui vesicam diris divexat cruciatibus, eâ dissectâ quàm primùm eximendus est, omni ætate, quâvis anni tempestate, posthabitâ etiam Cœli ratione. Optandum ut atteri & comminui ille posset, atque urinæ effluentis impetu excerneretur: at cum nihil extet, quod id præstare valeat, una vesicæ sectio calculo laboranti opitulari & subvenire potest. Propterea Dei, hominum salutis studiosissimi, singulari consilio,

* *M. Nicolai Pietre, ann.* 1635.

uni omnium animantium homini, ex alvi ſinu extat veſica; & cum ſuperiore, tum inferiore ſui parte quaſi foras prodit, ut ita expoſita facilè diſſecari poſſet in hominis ſolatium.

I I

HOMINI duntaxat appenſa veſica eſt peritoneo, eoque duplicato quaſi ſacculo concluditur; unde cæteris viſceribus illæſis, abdominis etiam cavo integro & intacto, cædi tutò in pube poteſt: mediâ ſui parte demiſſa ſubter pubis oſſa, cervice ſuâ perinæum attingit; fundo verò, ad pubem imam ventris partem elato, ea ipſa pubis oſſa ſuperat digitos ferè tres, ut cathetere paululum incurvo attolli poſſit in pube ad ſectionem æquè commodè ac in perinæo. Venis, ab Hypogaſtricâ prodeuntibus, perfuſa eſt plurimis, ut licet ſubſtantia omninò membranoſa ſit, cæſa tamen coeat facilè & ſaneſcat, non cervice potiùs quàm aliâ quâvis ſui parte, nimirùm ſanguine ad quaſque diviſas illius partes perquè appellente, eaſque glutinis inſtar connectente: præter adipem plurimum, qui privatâ & ſuâ conſiſtentiâ, non partis cujus vis frigore, concreſcit. Obtenduntur veſicæ, tum tendines membranoſi muſculorum abdominis, tum pyramidales muſculi, qui ad ejus fundum coeunt, at, imâ ſuâ parte diſcreti, quaſi deſignant & notant ſectionis locum, ſi fortè diſſecanda in pube ſit veſica.

I I I

DISSECANDÆ ad pubem veſicæ, & ex eâ calculi eximendi ratio perfacilis eſt, minimùmque operoſa: Chirurgi manus in id erudita, ſuis pollens viribus, hoc opus omne adminiſtrat & peragit. Ecce, ægro ſupino jacente, diductis cruribus, eiſque vinculo devinctis, cathetere leviter ab imo inflexo, & averſâ ſui parte eâque incurvâ reſciſſo, attollitur veſica, & cultello, exactâ acie, diſſecatur ad fundum uſque amplo & patente vulnere; tum amovetur catheter, & Chirurgi manûs alterutrius digitis quaſi oculatis in

vulnus inditis, lustrantur vesicæ regiones omnes, & deprehensus calculus nullo negotio properè & celeriter extrahitur. Si vesicæ ille adhæreat, eliso digitis glutine, nullâ vi avellitur; quin si enata membrana sinum vesicæ faciat geminum, & calculum contineat, is, tenui forcipis ictu discissâ membranâ digitis etiam educitur, atque hâc arte nec divelletur discerpetur ve vesica, nec omninò aut minimùm contundetur, quod in vulneribus vesicæ potissimum est.

IV

DISCISSA tantùm vesicâ levioris momenti vulnus habetur & est. In urinæ angustiis quotusquisque dissectus fuit nullo vitæ discrimine? At unà cum vulnere si collisa fuerit vesica, deterius jam vulnus est & sæpiùs lethale. Ut vesicisecæ Chirurgi calculi extractionem molientis præcipua laus sit, non solum curare ut expedita sit sectio & dolore minimo peragatur, sed imprimis studere, ut nullo periculo, nullo vesicæ damno, calculus educatur; geminum illud est, alterum dilaceratio, alterum contusio; alterutrum vel utrumque si affuerit, consequetur inflammatio brevi extinctura tenuem vesicæ calorem.

V

VESICA ad pubem incisâ, si plures subsint calculi omnes extrahentur, nec ullus superesse poterit. Sanguinis grumi, qui dùm morantur, gravissimos invehunt affectus, unâ cum urinâ per ductum urinarium facilè elabentur: vulnus urinâ non proluetur, quod ad vesicæ discissæ unitionem accelerandam facit plurimum; ita verò subjectum oculis vulnus est, ut & illius & vesicæ vulneratæ Chirurgo omnis explorata futura sit ratio. Liberabitur æger tubulo illo qui in vulnus quam primùm immiti solet, turundâ etiam omni prælongâ, quæ duo cum adhibentur dolorem movent non levem, diathesin inflammatoriam fovent, quietem ferè

omnem adimunt : nec ſordebit ille immundi illuvie, namque & alvi onus pelvi, & urina matulâ commodè excipietur, licebit & mutare ſitum, modóque in dextrum modò in ſiniſtrum latus, gratâ vice, decumbere. Uno verbo curatio longè facilior, & certior multò ſanationis ſpes erit.

Ergò ad extrahendum Calculum diſſecanda ad pubem Veſica.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes-Baptiſta-Franciſcus DE LA RIVIERE, *utriuſque Pharmaciæ Profeſſor, Conſil. Med. Regis ordinarius in ejus Caſtelleto.*

M. Petrus-Joſephus MORISOT DESLANDES.

M. Ambroſius HOSTY.

M. Guido DANIÉ DESPATUREAUX.

M. Henricus-Michael MISSA, *Regii Medicorum Collegii Nanceianorum Socius honorarius, antiquus Regis Exercituûm in Germaniâ Medicus ordinarius, Cenſor Regius, Academiæ Catalaunenſis Socius.*

M. Joan. MAC-MAHON, *Chirurgiæ Latino idiomate Profeſſor deſignatus, Antiquus Exercituûm Regi & Noſocomiorum Militarium Medicus, Regiæ Scholæ Militaris Medicus ordinarius.*

M. Cleriadus VACHIER.

M. Joannes-Nicolaus MILLIN DE LA COURVEAULT.

M. Franciſcus THIERY, *Regis è ſalubri Conſilio, Regii Medicorum Collegii Nanceii Socius honorarius, Regiæque ejuſdem civitatis Scientiarum & humaniorum Litterarum Academiæ, nec-non Biterrenſis.*

Proponebat Pariſiis CLAUDIUS-FRANCISCUS DUCHANOY, Sequanus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, A. R. S. H 1774. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Typographi. 1774.